

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 27 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în privința inculpatului

*Șveț Andrei xxxxxxxx, născut la
xx xxxxx xxxx, originar și locuitor al s.
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, r-nul xxxxxxxx, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 20.02.2013 - 01.11.2013,
instanța de apel: 03.12.2013 - 25.09.2014,
instanța de fond: 17.11.2014 - 27.04.2015,
instanța de apel: 02.06.2015 - 07.11.2016,
instanța de recurs: 12.01.2017 - 14.03.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 01 noiembrie 2013, Șveț Andrei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Șveț Andrei a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 15 septembrie 2012.

2. Instanța de fond a constatat că la 24.07.2009, orele 23:40, inculpatul Șveț Andrei, aflându-se în s. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, acționând cu intenție directă și urmărind scopul răpirii persoanei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu trei persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, în timp ce se afla în locuința lui Serghei Moisei, în prezența Ecaterinei și Victoriei Belous, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Serghei Moisei - cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 165 „D” din 12.08.2009, echimoze ale feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragii totale în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile ori de scurtă durată, - după care, împotriva voinței ultimului, l-au scos din locuință și l-a urcat cu forța pe bancheta din spate a unui automobil de model nestabilit la moment de organul de urmărire penală, condus de unul din complicii inculpatului, și privându-l ilegal de libertate, l-au transportat din s. Crasnoarmeiscoe în s. Onești, r-nul Hîncești, la marginea unei păduri, unde l-au bătut, dezbrăcat și abandonat.

Totodată, inculpatul Șveț Andrei se învinuiește că la 24.07.2009, orele 23:30, aflându-se în s. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu trei persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, au pătruns în locuința lui Serghei Moisei, unde intenționat l-a atacat pe ultimul și concubina acestuia - Belous Victoria, aplicându-i primului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 165 „D” din 12.08.2009, echimoze ale feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragii totale în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile ori de scurtă durată, iar Victoriei Belous, aplicându-i lovituri cu picioarele peste corp, cauzându-i dureri fizice, după ce, în mod deschis au sustras de la Moisei Serghei un telefon mobil de model „Nokia 3321”, la prețul de 500 lei, care aparținea Ecaterinei Belous, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a fost niciodată la domiciliul părților vătămate.

Partea vătămată Belous Victoria a declarat că din persoanele care au intrat l-a recunoscut doar pe Șveț A.

Partea vătămată Moisei Serghei a declarat că persoanele necunoscute au stins lumina de la contorul din curte, apoi patru necunoscuți au intrat în casă, luminau cu lanterna, au început să-l lovească, a fost scos afară și urcat într-un automobil pe bancheta din spate, capul aplecat. Au mers cu automobilul circa 15 minute, în acest timp persoanele necunoscute nu i-au spus nimic, după care automobilul a staționat în câmp, în preajma lanului ce-i aparține lui Ternovețchii N. Acolo a fost scos din automobil și fără careva explicații, au început să-i aplice lovituri cu pumnii, picioarele și cu o pompă metalică. Belous Ecaterina i-a comunicat că după incident i-a dispărut telefonul mobil.

Atacul asupra victimei trebuia săvârșit în scopul sustragerii, ceea ce în cadrul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat.

Părțile vătămate Moisei S., Belous E. și Belous V. nu au indicat că telefonul mobil a fost sustras deschis în timpul incidentului, ci doar că acesta a dispărut după ce Moisei S. a fost scos forțat din casă. Nici una din părțile vătămate nu a declarat că ar fi văzut ca făptuitorii să ia telefonul din mâinile lui Moisei S., precum și nici alte lucruri din casă.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.01.2013, partea vătămată Belous Victoria a menționat că recunoaște persoana din fotografia sub nr. 3 - Șveț Andrei, ca fiind unul dintre persoanele ce au pătruns în locuința din s. Crasnoarmeiscoe.

3. Procurorul în Procuratura r-ului Hîncești, Victor Cazacu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e), 84 Cod penal, la 9 ani închisoare.

Apelantul a invocat că probele administrate confirmă că inculpatul a comis un act de tâlhărie. Aceasta rezultă din declarațiile părților vătămate, care nemijlocit au indicat asupra acțiunilor criminale săvârșite de inculpat, ce coroborează cu mijloacele materiale de probă cercetate în instanța de fond.

3.1. A declarat apel și avocatul Anatolie Bernicov, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 42 alin. (2), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Apelantul a indicat că declarațiile părții vătămate Belous V., care au fost puse la baza sentinței de condamnare, urmau a fi apreciate critic, deoarece, inițial în cadrul urmăririi penale, ea nu a spus nimic despre inculpat, și doar peste 4 ani l-a recunoscut după forma nasului, forma buzelor, sprâncenelor în condiții de întuneric.

Astfel, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

3.2. Și inculpatul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 42 alin. (2), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Apelantul a invocat că nu a comis nicio crimă asupra lui Moisei S., erau consăteni, se cunoșteau și niciodată nu a avut conflicte cu ultimul.

La 24.07.2009 el nu era în sat și nu a comis infracțiunea incriminată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2016, toate apelurile au fost admise, casată sentința contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

Instanța de apel a constatat că nu a fost respectat dreptul inculpatului la interpret, fiindcă nu a fost asigurată participarea interpretului pe tot parcursul desfășurării procesului penal, iar astfel de încălcări atrag nulitatea actului procedural, ce este expres stipulat în art. 94 alin. (1) pct. 3), art.251 alin. (2) Cod de procedură penală.

Chiar dacă este indicată participarea interpretului în ședința de judecată din 08.04.2011, nu poate fi combătută afirmația inculpatului care indică contrariul,

fiindcă lipsește semnătura interpretului, precum că a fost avertizat de răspundere, și respectiv este pus la îndoială faptul participării interpretului la ședința de judecată.

Instanța de fond nu a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, și **incorect la achitat pe inculpat de sub învinuirea comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal** în temeiul art. 275 pct. 1) Cod de procedură penală - pe motiv că nu a fost confirmat faptul existenței infracțiunii.

Astfel, ansamblul de probe administrate stabilesc că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) și art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, iar instanța de fond incorect a concluzionat că inculpatul urmează a fi achitat pe un capăt de învinuire.

De către instanța de fond, la aprecierea acțiunilor făptuitorului au fost reținute doar declarațiile părților vătămate făcute în instanța de judecată precum că telefonul mobil a dispărut după ce Moisei S. a fost scos forțat din casă.

Dar, **instanța de fond urma să ia în considerație declarațiile părții vătămate Moisei S. făcute în cadrul urmăririi penale, conform cărora în drum spre automobil unul din agresori i-a luat din mână, forțat, telefonul mobil de model „Nokia” de culoare sură.**

Prin urmare, instanța de fond urma să aprecieze obiectiv acțiunile inculpatului, dat fiind că **probele administrate dovedesc că el a comis infracțiunea prevăzută art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal. Aceasta rezultă din declarațiile părților vătămate care nemijlocit au indicat asupra acțiunilor criminale săvârșite de inculpat, care la rândul lor se coroborează cu mijloacele de probe cercetate în instanță.**

Or, probele administrate confirmă că inculpatul, împreună cu complicitățile săi, după ce au pătruns abuziv în locuința victimei Moisei S., contrar voinței acestuia, urmare a aplicării loviturilor, l-au scos din casă, l-au urcat forțat în automobil, deplasându-l într-un lan de câmp, unde de asemenea l-au maltratat.

5. Prin sentința Judecătoria Hîncești din 27 aprilie 2015, Șveț Andrei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.**

Procesul penal în privința lui Șveț Andrei pe art. 42 alin. (2), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal a fost încetat, în legătură cu existența unei circumstanțe care exclude posibilitatea atragerii la răspundere penală.

Instanța de fond a constatat că inculpatul Șveț Andrei se învinuiește că la 24.07.2009, orele 23:40, aflându-se în s. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, acționând cu intenție directă și urmărind scopul răpirii persoanei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu trei persoane neidentificate la momentul organului de urmărire penală, în timp ce se afla în locuința lui Serghei Moisei, în prezența Ecaterinei și Victoriei Belous, i-au aplicat loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Serghei Moisei - cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 165 „D” din 12.08.2009, echimoze ale feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragii totale în

conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile ori de scurtă durată, după care, împotriva voinței ultimului, l-au scos din locuință și l-a urcat cu forța pe bancheta din spate a unui automobil de model nestabil la momentul organului de urmărire penală, condus de unul din complicii inculpatului și privându-l ilegal de libertate, l-au transportat din s. Crasnoarmeiscoe în s. Onești, r-nul Hîncești, la marginea unei păduri, unde l-au bătut, dezbrăcat și abandonat.

Tot el, se învinuiește că la 24.07.2009, orele 23:30, aflându-se în s. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu trei persoane neidentificate la momentul organului de urmărire penală, a pătruns în locuința lui Serghei Moisei, unde intenționat l-au atacat pe ultimul și concubina acestuia Belous Victoria, aplicându-i, primului, multiple lovituri cu pumnii, picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 165 „D” din 12.08.2009, echimoze ale feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragii totale în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile ori de scurtă durată, iar lui Victoriei Belous aplicându-i lovituri cu picioarele peste corp, cauzându-i dureri fizice, după ce, în mod deschis au sustras de la Moisei Serghei un telefon mobil de model „Nokia 3321” la prețul de 500 lei, care aparținea Ecaterinei Belous, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța a reținut că în susținerea învinuirii, acuzarea a prezentat următoarele probe:

plângerea lui Moisei S. din 30.07.2009, prin care acesta solicită atragerea la răspundere a persoanelor necunoscute, printre care l-a recunoscut pe Șveț A., care la 24.07.2009 au pătruns în casă, fiind luat cu forța într-un automobil și transportat în pădure, unde a fost maltratat;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.01.2013, prin care partea vătămată Belous V. a recunoscut persoana din fotografia sub nr. 3 - Șveț A., ca fiind unul dintre persoanele ce au pătruns în locuință;

raportul de expertiză medico-legală nr.165 D din 11.08.2009, că la Moisei S. au fost depistate echimoze a feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragie totală în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur-contondente, se prea poate și în circumstanțe mai sus arătate, ce se califică ca vătămări corporale ușoare, care au dus la dereglarea sănătății de la 6 până la 21 de zile sau de scurtă durată.

Analizând probele, instanța a concluzionat că acțiunile inculpatului întrunesc semnele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal - răpirea unei persoane, săvârșită de două persoane, deoarece el, împreună cu alte persoane, au pătruns abuziv în locuința victimei Moisei S., și contrar voinței acestuia, urmare a aplicării loviturilor, l-au scos din casă, l-au urcat

forțat în automobil, deplasându-l într-un lan de câmp, unde de asemenea a fost maltratat.

Însă, la 15.09.2012, inculpatul a fost reținut pe teritoriul Federației Ruse. În temeiul demersului Procuraturii Generale a RM nr. 7-294/12 din 03.10.2013, a fost solicitată extrădarea lui ca fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal.

Regula specialității extrădării, stipulată în art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală stabilește că: „Persoana care a fost extrădată de un stat străin nu poate fi trasă la răspundere penală și condamnată, supusă executării pedepsei, precum și transmisă unui stat terț spre pedepsire, pentru infracțiunea săvârșită de ea pînă la extrădare, pentru care ea nu a fost extrădată, dacă în privința acestei cauze lipsește consimțământul statului străin care a extrădat-o”.

La caz, inculpatul a fost extrădat la solicitarea autorităților competente ale R. Moldova, fiind desfășurarea în privința lui a urmăririi penale doar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal. Astfel, este imposibilă atragerea lui la răspundere penală și în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, lipsind consimțământul statului de extrădare.

La fel, instanța a concluzionat de a-l achita pe inculpat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Or, s-a stabilit că inculpatul, cu alte persoane, au pătruns abuziv în casă, unde i-au aplicat lui Moisei S. multiple lovituri și l-au scos forțat din casă, ducându-l în direcție necunoscută. Acțiunile inculpatului, cât și a celorlalți coparticipanți, s-au exteriorizat, realizându-se cu scopul de a-l răpi și a se răzbuna cu Moisei S., fiind prezentă latura subiectivă a infracțiunii prevăzute art. 164 Cod penal. Totodată, latura subiectivă a tâlhăriei se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, cu scopul de sustragere - obligatorie de stabilit. Deci, atacul asupra victimei trebuia săvârșit în scopul sustragerii, ceea ce în cadrul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat.

Pentru existența infracțiunii de tâlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să preceadă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violența, deci fapta nu se încadrează în limitele art. 188 Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor după aplicarea violenței sau a amenințării cu violența, iar în cazul dat încadrarea unor asemenea acțiuni trebuie făcută prin concurs - fapt însă care nu a fost realizat de organul de urmărire penală.

În același timp, părțile vătămate Moisei S., Belous E. și Belous V. nu au indicat că telefonul mobil a fost sustras deschis în timpul incidentului, ci doar că acesta a dispărut după ce Moisei S. a fost scos forțat din casă. Nici una din părțile vătămate nu a declarat că ar fi văzut ca făptuitorii să ea telefonul din mâinile lui Moisei S., precum și nici alte lucruri din casă.

6. Procurorul în Procuratura r-nului Hîncești, Victor Cazacu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie *condamnat doar în baza art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal* la 7 ani închisoare.

Apelantul a invocat că au fost administrate probe concludente, pertinente și utile care confirmă că inculpatul a comis infracțiune, și anume:

declarațiile părților vătămate Moisei S., Belous V. și Belous E., a martorului Ternovețchi N.; plângerea lui Moisei S. din 30.07.2009; procesul-verbal de recunoașterea a persoanei după fotografie din 21.01.2013; raportul de expertiză medico-legală nr. 165 „D” din 12.08.2009, potrivit căruia la Moisei S. au fost depistate echimoze ale feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragii totale în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile ori de scurtă durată.

Instanța urma să ia în considerație declarațiile părții vătămate Moisei S. făcute în cadrul urmăririi penale, conform căror, în drum spre automobil, unul din agresori i-a luat din mână, forțat, telefonul mobil de model „Nokia”, de culoare sură.

Astfel, instanța de fond urma să încadreze acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, dat fiind că au fost aduse probe concludente că inculpatul a comis un act de tâlhărie. Aceasta rezultă din declarațiile părților vătămate care nemijlocit au indicat asupra acțiunilor criminale săvârșite de inculpat, care la rândul lor coroborează cu mijloacele materiale de probă examinate în instanță.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului.

Probele administrate **nu confirmă vina** inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal.

Instanța de fond just a constatat că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care **ar demonstra vinovăția** inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că **fapta nu a fost săvârșită de inculpat**.

Nu sunt identificate probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma **depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice**.

Prima instanță în mod just a constatat că inculpatul, împreună cu alte persoane nestabilite, în noaptea incidentului, 24 iulie 2009 au pătruns abuziv în casa unde locuia inclusiv Moisei S., unde i-au aplicat acestuia multiple lovituri și l-au scos forțat din casă, ducându-l în direcție necunoscută.

Faptele stabilite supra rezultă din declarațiile părților vătămate Moisei S., Belous E. și Belous V.

Din declarațiile părții vătămate Belous V. s-a reținut că partea vătămată Moisei S. a luat telefonul ce aparținea Ecaterinei Belous pentru a telefona la un prieten, însă nu a mai apelat pe nimeni, deoarece era lovit cu pumnii și picioarele.

Partea vătămată Moisei S. a comunicat că telefonul mobil de pe care încerca să contacteze pe un prieten se afla la el în mână, însă nu l-a mai găsit după acest caz.

Părțile vătămate Moisei S., Belous E. și Belous V. nu au indicat că telefonul mobil a fost sustras deschis în timpul incidentului, ci doar că acesta a dispărut după ce Moisei S. a fost scos forțat din casă. Nici una din părțile vătămate nu a declarat că ar fi văzut ca făptuitorii să ia telefonul din mâinile lui Moisei S., precum și nici alte lucruri din casă.

Acțiunile inculpatului și a celorlalți coparticipanți, *de atac* și provocarea vătămarilor corporale ușoare s-au realizat cu scopul de a-l răpi și a se răzbuna pe partea vătămată Moisei S., ceea ce se încadrează în componența art. 164 Cod penal și *nu în scopul sustragerii bunurilor ultimului*.

După cum s-a constatat, *atacul* asupra părții vătămate, Moisei S. a fost efectuată în scopul răpirii ultimului.

Prima instanță în mod just l-a achitat pe inculpatul de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal în baza temeiului indicat la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și anume: *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*.

Or, declarațiile părților vătămate Moisei S., Belous E. și Belous V., *a martorului și celelalte mijloace de probă* administrate *nu dovedesc faptul săvârșirii atacului* asupra părților vătămate în scopul sustragerii telefonului mobil de model „Nokia 3321”, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanelor agresate.

Acuzarea nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile *care ar demonstra vinovăția inculpatului* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal

Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că *vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate*.

8. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de judecată nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului pe art. 42 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, eronat a indicat lipsa scopului de sustragere prezent la inculpat și complicii săi în momentul pătrunderii în incinta domiciliului lui Moisei S., cât și ulterior.

Probele au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale, și instanța urma să ia în considerație declarațiile părții vătămate Moisei S., făcute în cadrul urmăririi penale conform cărora în drum spre automobil, unul din agresori, și anume Șveț A. i-a luat din mână, forțat, telefonul mobil de model „Nokia”, de culoare sură.

Astfel, partea vătămată Moisei S., în prima instanță a declarat că a dorit să încuie ușa, însă nu a reușit și una din acele persoane a început să lovească, în acest

timp a încercat să telefoneze un prieten pentru ca să-i vină în ajutor, însă nu a reușit întrucât era lovit cu pumnii și picioarele, iar ulterior l-au scos din casă și l-au urcat într-un automobil de model „VAZ” pe bancheta din spate care se afla la o distanță de aproximativ 50 m. de locuința sa. Telefonul mobil, ce aparținea concubinei sale, se afla la el în mână, însă nu l-a mai găsit după acest caz.

În cadrul instanței de apel, partea vătămată Moisei S., a declarat că susține declarațiile date la faza urmăririi penale și în prima instanță.

Partea vătămată Belous E. în prima instanță a declarat că, după circa 3-4 minute s-a stins lumina. Au intrat patru băieți în casă. În camera din spate dormea sora sa, copilul și cu Serghei. După ce s-a stins lumina, în camera au intrat patru băieți cu lanterna de la brichetă. Au început să-l bată pe Moisei S. După ce s-a implicat sora sa, au lovit-o și au ferit-o într-o parte. Ulterior, ea a intrat în odaie și l-a împins pe unul din băieți, spunându-i surorii sale să fugă cu copilul. După ce Victoria a ieșit din cameră, ea a rămas în odaie și au lovit-o atunci și pe ea, l-au luat pe Serghei din odaie, l-au scos afară unde l-au bătut, după care l-au dus într-o direcție necunoscută. Înainte de aceasta susținea că, i-a dat telefonul mobil lui Serghei, în timpul când a auzit că au strigat la poartă, telefonul a fost cerut de Serghei. Când Serghei a vrut să sune, s-a stins și lumina. Dimineața în jurul orelor 04:00, Serghei a fost adus acasă, era bătut foarte tare. Cu sora sa și Moisei S. au discutat despre cele întâmplate și ei i-au spus că l-au recunoscut pe Șveț A. cum că a intrat în casă, fapt care l-au confirmat și la prezentarea spre recunoaștere. După caz a înțeles ca a fost careva cearta între Moisei S. și inculpat, dar detalii nu cunoaște. Cu telefonul nu știe exact ce s-a întâmplat, când apela nimeni nu răspundea.

Partea vătămată Belous V., care în prima instanță a declarat că s-a stins lumina de la contor și au intrat patru băieți care erau în costume sportive cu dungi albe, erau în șorț și aveau chipiu. Au intrat în casă, prin odaia unde dormea sora sa, au lovit-o pe ultima. În acel moment l-a sculat pe Moisei S. și el a cerut să sune la poliție. Pentru aceasta el a luat telefonul de la sora sa. A fost trasă de păr, târâtă pe jos și lovită în burtă de băieții care au intrat în casă. A fost strânsă de gât și atunci a pierdut sarcina. După toate acestea, l-au luat pe Moisei S. care era îmbrăcat doar în lenjeria de corp și l-au scos afară. S-a pornit după ei, dar unul din băieți a îndreptat pistolul spre ea și i-a spus să nu se amestece unde nu trebuie, în limba rusă. La orele 04:00, Moisei S. a fost adus acasă bătut, de un om care l-a găsit într-o harbuzărie. Cu Moisei S. a discutat după aceasta, ultimul a spus că a fost bătut de către inculpat și fratele lui, care era încă cu cineva dar nu i-a recunoscut. Motivul din care Moisei S. a fost bătut nu l-a înțeles. Serghei nu i-a povestit că i-ar fi sustras careva bani. Telefonul surorii sale a fost sustras de băieții în cauză atunci când ei au intrat în casă. Printre persoanele care au intrat în seara respectivă în casă era și inculpatul împreună cu alți trei băieți. Ea și sora sa au fost amenințate de inculpat când au fost la poliție. Inculpatul în acea seară a lovit cu picioarele în concubinul său împreună cu alte persoane, pe care nu-i cunoaște. Cine personal a luat telefonul nu poate spune deoarece nu a văzut. Moisei S. a fost scos din casă în acea seară de către inculpat și încă două persoane, l-au luat de mâini și de picioare și l-au târât pe jos până la un automobil.

Însă, aceste depoziții importante date de către părțile vătămate, care nemijlocit indică la comiterea infracțiunii a participat inculpatul, instanța de apel le-a denaturat, indicând că Moisei S., Belous E. și Belous V. nu au indicat că telefonul mobil a fost sustras deschis în timpul incidentului, ci doar că acesta a dispărut după ce Moisei S. a fost scos forțat din casă. Nici una din părțile vătămate nu a declarat că ar fi văzut ca făptuitorii să ia telefonul din mâinile lui Moisei S., precum și nici alte lucruri din casă.

De asemenea, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește și prin următoarele probe:

plângerea lui Moisei S. din 30.07.2009, prin care acesta solicită atragerea la răspundere a persoanelor necunoscute, printre care l-a recunoscut doar pe Șveț A., și care la 24.07.2009 au pătruns în casa părintească - unde locuia în s. Crasnoarmeiscoe, fiind luat cu forța într-un automobil și transportat în pădurea din s. Crasnoarmeiscoe, unde a fost maltratată;

procesul-verbal de audiere a părții vătămate Moisei S. din 28.01.2013;

procesul-verbal de audiere a părții vătămate Belous V. din 10.08.2009;

procesul-verbal de audiere a părții vătămate Belous E. din 18.08.2009;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.01.2013, prin care partea vătămată Belous V., a menționat că recunoaște persoana din fotografia sub nr. 3 - Șveț A., ca fiind unul dintre persoanele ce au pătruns în locuința din Crasnoarmeiscoe;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.01.2013, prin care partea vătămată Belous E. a menționat că recunoaște persoana din fotografia sub nr. 1 - Morăraș S., ca fiind unul dintre persoanele ce au pătruns în locuința din Crasnoarmeiscoe;

raportul de expertiză medico-legală nr.165 „D” din 11.08.2009, prin care se concluzionează că în baza raportului de examinare medico-legală nr. 332 la cet. Moisei S. au fost depistate: echimoze a feței, corpului, mâinilor, picioarelor, edem, excoriații, hemoragie totală în conjunctiva ochiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comotie cerebrală, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur-contondente, se prea poate și în circumstanțe mai sus arătate, ce se califică ca vătămări corporale ușoare care au dus la dereglarea sănătății de la 6 până la 21 de zile sau de scurtă durată.

Astfel, instanța de apel urma să încadreze acțiunile inculpatului în temeiul art. 42 alin. (2), art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, dat fiind faptul că în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată au fost aduse probe utile, concludente și pertinente, că inculpatul a comis un act de tâlhărie. Aceasta rezultă din declarațiile inițiale ale părților vătămate, care nemijlocit au indicat asupra acțiunilor criminale săvârșite de inculpat, care la rândul lor coroborează cu mijloacele materiale de probe.

Instanța de apel nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 101, 385, 389, 394-395, 414 Cod de procedură penală, nu a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel acuzării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor din apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor din apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Aceasta se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 5. din decizie*) a cercetat doar o parte din probele administrate, și nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu.

Totodată, instanța nu a indicat în hotărâre motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării, în special cele repetate în apel și recurs ordinar, reproduse la pct. 6. și 8. din prezenta decizie, inclusiv declarațiile părții vătămate Moisei S. făcute în cadrul urmăririi penale, conform căror a încercat să încuie ușa, însă nu a reușit și una din acele persoane a început să-l lovească, în acest timp a încercat să telefoneze un prieten pentru ca să-i vină în ajutor, însă nu a reușit întrucât era lovit cu pumnii și picioarele, iar ulterior l-au scos din casă și l-au urcat într-un automobil de model „VAZ” pe bancheta din spate care se afla la o distanță

de aproximativ 50 m. de locuința sa, telefonul mobil, ce aparținea concubinei sale, se afla la el în mână, însă nu l-a mai găsit după acest caz, în drum spre automobil, unul din agresori, și anume Șveț A., i-a luat din mână, forțat, telefonul mobil „Nokia”, de culoare sură. Declarațiile părții vătămate Belous E. că i-a dat telefonul mobil lui Moisei S., în timpul când a auzit că au strigat la poartă, și când el a vrut să sune, s-a stins și lumina. Declarațiile părții vătămate Belous V., că Moisei S. a luat telefonul de la sora sa să sune la poliție, dar a fost bătut cu pumnii și picioarele, și scos afară. Telefonul surorii sale a fost sustras de băieții în cauză, printre care era și inculpatul, atunci când ei au intrat în casă.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, le-a repetat întocmai, nu a desființat sentința în partea vizată și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct

de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu.

Totodată, instanța nu a indicat în hotărâre motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării, în special cele repetate în apel și recurs ordinar, reproduse la pct. **6.** și **8.** din prezenta decizie, inclusiv declarațiile părții vătămate Moisei S. făcute în cadrul urmăririi penale, conform căror a încercat să încuie ușa, însă nu a reușit și una din acele persoane a început să-l lovească, în acest timp a încercat să telefoneze un prieten pentru ca să-i vină în ajutor, însă nu a reușit întrucât era lovit cu pumnii și picioarele, iar ulterior l-au scos din casă și l-au urcat într-un automobil de model „VAZ” pe bancheta din spate care se afla la o distanță de aproximativ 50 m. de locuința sa, telefonul mobil, ce aparținea concubinei sale, se afla la el în mână, însă nu l-a mai găsit după acest caz, în drum spre automobil, unul din agresori, și anume Șveț A., i-a luat din mână, forțat, telefonul mobil „Nokia”, de culoare sură. Declarațiile părții vătămate Belous E. că i-a dat telefonul mobil lui Moisei S., în timpul când a auzit că au strigat la poartă, și când el a vrut să sune, s-a stins și lumina. Declarațiile părții vătămate Belous V., că Moisei S. a luat telefonul de la sora sa să sune la poliție, dar a fost a fost bătut cu pumnii și picioarele, și scos afară. Telefonul surorii sale a fost sustras de băieții în cauză, printre care era și inculpatul, atunci când ei au intrat în casă;

e) a invocat circumstanțe improprii cauzei de pe rol, cum ar fi că nu sunt identificate probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma *depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice;*

d) a constatat confuz, neclar și absolut divergent că probele administrate *nu confirmă vina* inculpatului..., procurorul nu a prezentat probe care *ar demonstra vinovăția* inculpatului..., instanța de fond a pronunțat corect o sentință de achitare pe motiv că *fapta nu a fost săvârșită de inculpat*, prima instanță în mod just l-a achitat pe inculpat că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*..., declarațiile părților vătămate, *a martorului și celelalte mijloace de probă* administrate *nu dovedesc faptul săvârșirii atacului* asupra părților vătămate..., acuzarea nu a prezentat careva probe *care ar demonstra vinovăția inculpatului*...;

Mai mult, constatarea că acțiunile inculpatului și a celorlalți coparticipanți, *de atac și provocarea vătămarilor* corporale ușoare au fost realizate *nu în scopul sustragerii bunurilor ultimului*..., că *atacul* asupra părții vătămate a fost efectuat în scopul răpirii ultimului..., contravine faptului că „*atacul*” este un element al infracțiunii de tâlhărie, prevăzută la art. 188 Cod penal, iar conform jurisprudenței naționale, tâlhăria se consideră consumată din momentul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*);

e) mai întâi a indicat că instanța de fond corect l-a achitat pe inculpat, apoi a constatat divergent că *considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate*, ca ulterior în dispozitiv, contrazicându-se, să

respingă apelul procurorului care tocmai a solicitat condamnarea inculpatului, deoarece acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nepronunându-se asupra tuturor argumentelor din apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în privința inculpatului Șveț Andrei xxxxxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 04 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun